

Кочін Ігор Васильович

**Завідувач кафедри
цивільного захисту
та медицини катастроф
ДЗ «Запорізька медична
академія післядипломної освіти
МОЗ України»**

**Доктор медичних наук,
доктор філософії, професор**

Академік Української міжнародної академії оригінальних ідей.
Голова науково-методичної ради з питань цивільного захисту та безпеки життєдіяльності населення Запорізької області.
Заступник отамана Спілки громадських організацій «Запорізький козацький округ».
Генерал-хорунжий Війська Запорозького Низового.

Народився 26 серпня 1945 р. в м. Запоріжжі. У 1952–1963 рр. навчався в Запорізькій загальноосвітній трудовій політехнічній школі № 65. У 1969 р. закінчив лікувальний факультет Запорізького медичного інституту. Працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я.

У 1982 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Социально-гигиенические аспекты состояния здоровья рабочих некоторых коксохимических предприятий Украины», а в 1996 р. — докторську дисертацію на тему «Наукове обґрунтування соціально-гігієнічних аспектів системи збереження і відтворення стану здоров'я працівників промисловості (на прикладі коксової і хімічної промисловості)».

Наукова діяльність 1969–1998 рр. присвячена дослідженню стану здоров'я, способу життя та їх взаємозв'язків, організації медичної допомоги працівникам промисловості. Розроблена теорія соціально-гігієнічної сфери способу життя.

У 1993 р. обраний академіком Української міжнародної академії оригінальних ідей. З 1998 р. очолює кафедру цивільного захисту та медицини катастроф ДЗ «Запорізька медична академія післядипломної освіти МОЗ України».

У 2006 р. І. В. Кочіну присвоєно вчене звання професора. Науковим напрямом його роботи є розроблення організаційних та управлінських засад, логістика планування, інформаційного та матеріально-технічного забезпечення діяльності служби медицини катастроф України, організації надання екстреної медичної допомоги населенню, потерпілому від надзвичайних ситуацій та бойових дій.

Академік І. В. Кочін є ініціатором створення Науково-дослідного інституту медицини катастроф та екстреної медичної допомоги при надзвичайних ситуаціях у складі ДЗ «ЗМАПО МОЗ України», головою Науково-методичної ради з питань цивільного захисту та безпеки життєдіяльності населення Запорізької області, яка визнана МНС кращою в Україні, заступником отамана Спілки громадських організацій «Запорізький козацький округ». Нагороджений медаллю «Козацька звитяга», Почесним козацьким хрестом «За віру та волю» та Почесним козацьким хрестом «Степового орла Дикого Поля».

Автор понад 720 наукових праць, з яких більше ніж 42 монографії, підручники та навчальні посібники: «Методические рекомендации по повышению устойчивости работы объекта здравоохранения во время войны» (1981),

«Компьютерная оценка радиационной обстановки при авариях на атомных электростанциях» (1993), «Организация экстренной медицинской помощи пораженным сильнодействующими ядовитыми веществами в догоспитальном периоде» (1995), «Методичні рекомендації щодо надання невідкладної медичної допомоги при гострих отруєннях хлором, аміаком, хлорпікрином у догоспітальному періоді» (1996), «Организація медичного обслуговування населення великого промислового центру при аваріях на хімічно небезпечних об'єктах» (1996), «Организация экстренной медицинской помощи пораженным сильнодействующими ядовитыми веществами в догоспитальном периоде» (1997), «Организація медичного забезпечення населення, потерпілого від пожег» (1998), «Основи організації та діяльності служби медицини катастроф у надзвичайних ситуаціях» (2000), «Іонізуюча радіація і захист» (2000), «Защита населения при авариях на атомных электростанциях» (2000), «Підготовка формувань та закладів Державної служби медицини катастроф до роботи у надзвичайних ситуаціях» (2000), «Медицина катастроф» (2001, 2002), «Сильнодіючі отруйні речовини: джерела, небезпека, захист» (2002), «Повені і діяльність служби медицини катастроф» (2003), «Техногенные радиационные аварии — организация защиты и медицинской помощи» (2003), «Землетруси. Характеристика, лікувально-евакуаційне забезпечення» (2004), «Научные основы эпидемиологии катастроф» (2004), «Діяльність Державної служби медицини катастроф у разі ураження населення небезпечними хімічними речовинами» (2005), «Охорона праці та безпека життєдіяльності населення при надзвичайних ситуаціях» (2005), «Медицина катастроф» (2008), «Діяльність Державної служби медицини катастроф України з протидії біологічному, хімічному та ядерному тероризму» (2010), «Діяльність з спостереження та контролю лабораторних центрів МОЗ України при надзвичайних ситуаціях» (2016). Ці наукові видання найкраще віддзеркалюють високий інтелектуальний рівень науково-педагогічної школи, яку очолює Ігор Васильович.

Винахідник зазначає: «Вагомий вплив на розбудову наукових і педагогічних шкіл мають визначні особистості — керівники цих шкіл, їхній світогляд, ідеологічна та філософська спрямованість мислення, наукова, педагогічна та управлінська компетентність, наявність лідерських якостей, вміння обирати для дослідження найбільш актуальні, суспільно значущі проблеми у своїй галузі науки в певний період її розвитку, аргументувати та публічно відстоювати важливість проблем, що досліджуються, знаходити одностумців, співробітників, виховувати учнів.

Лідером науково-педагогічної школи можна вважати таку особистість, яка розуміється на всіх проблемах предмету досліджень своєї наукової галузі та питаннях викладання навчальної дисципліни, вміє їх виявляти й окреслювати, розуміє їх актуальність, новизну, значущість у цивілізаційному поступі, може впровадити у повсякденне існування людства та науково-педагогічну діяльність школи.

Вчені-медики рятують людей, допомагають покращити здоров'я, зберегти життя. Геніальність і талант вченого зобов'язують і покладають велику відповідальність на медичну науку, науково-педагогічну школу, суспільство і державу».

Життєве кредо Ігоря Васильовича: «Melius est petere fontes, quam sectari rivulos» («Краще шукати витoki, ніж прямувати за течією потічків»).